

3. paastonajan sunnuntai – 16.3.2017 San Eugenio

Luettujen tekstien pohjalta nousee Otsikko tälle saarnalle. Se kuuluu ”Kenen puolella olemme?” Päivän tekstit panevat meidät nimittäin todella miettimään sitä, kenen puolella olemme? Sinä ja minä! Vuosia sitten taistolaiset lauloivat: ”Kenen riveissä seisot, kenen lippua kannat?” Lähtökohtana saarnan otsikko, ”Kenen puolella olemme”, voimme nyt kysyä: ”Kenen riveissä seisomme, kenen lippua kannamme”? Päivän teema ja tekstit esitettävät nämä kysymykset meille, sinulle ja minulle. Pyhä Sana kysyy meiltä: ”Olemmeko Jumalan puolella vai ei”? Kysymykseen voidaan vastata kolmella eri tavalla: Ensimmäinen on myönteinen ja kuuluu: Olen Jumalan puolella. Toinen on kielteinen ja kuuluu: En usko Jumalaan, ja vaikka hän olisikin olemassa, en ainakaan ole Hänen puolellaan ja kolmas vaihtoehto kuuluu puolestaan: En tiedä olenko puolesta vai vastaan.

Mitä Jumalan Sana sanoo näistä vastauksista? Aloitetaan viimeisestä, eli kolmannesta vaihtoehdosta, joka kuuluu: En tiedä, olenko puolesta tai vastaan. Vastaus tähän löytyy päivän epistolatekstistä, eli toisesta lukukappaleesta, missä sanotaan: ”Sinä et ole kylmä etkä kuuma. Kunpa olisitkin joko kylmä tai kuuma! Mutta sinä olet haalea, et kuuma etkä kylmä, ja siksi minä oksennan sinut suustani.” Kovaa tekstiä ja sen lukeminen on myös kova tehtävä kenelle tahansa. Mutta koska siitä ei pääse yli eikä ympäri papin tehtävä on tuoda sen julki koska kyseessä ei ole papin oma mielipide vaan se on Raamatun kommentti kyseisestä vastauksesta ja sen esille tuominen on kirkon iätön tehtävä. Entä toinen vastausvaihtoehto: ”En usko Jumalaan”. Siihen Jeesus vastaa: ”Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun”. Johannes 14:1. Ellei usko Jumalaan ja Jeesukseen, sanoo Jeesus, ettei pääse Isän kotiin. Luetaanpa vielä päivän evankeliumista.

Siinä Johannes toteaa, että Jeesus oli tehnyt monia tunnustekoja, parantanut sairaita, ja herättänyt kuolleita. Tästä huolimatta Johannes ihmettelee, ”mikseivät ihmiset siitä huolimatta uskoneet, että Jeesus on se Jumalan lähettäjä, luvattu Messias. Kristus, jota he odottivat”. Evankelista jopa vetoaa oikein profeetta Jesajan tekstiin, jossa tätä

uskomisen vaikeutta perustellaan: Näin kävi toteen profeetta Jesajan sana: ”Herra, kuka uskoi meidän sanomamme? Kenelle ilmaistiin Herran käsivarren voima?” Johannes jatkaa, monet kuitenkin uskoivat, jopa hallitusmiehet mutta he eivät vain uskaltaneet tunnustaa sitä koska tärkeintä oli, että he saivat jatkaa elämäänsä toisten hyväksyminä. Heille ihmisten antama kunnia oli rakkaampi, kuin Jumalan antama. Kun siirrymme omaan aikaamme, voimme todeta, että näin on edelleen. Onhan meidän suomalaisten keskuudessa sellainen ilmapiiri, että Jumalan kieltämistä pidetään luonnollisena, mutta uskovainen joutuu perustelemaan uskonsa. Usko Jumalaan on jotenkin häpeällistä? Yleisen mielipiteen takia ei haluta uskoa Jumalaan. Ajatellaan niin kuin evankeliumissa mainitut hallitusmiehet. Hehän rakastivat ihmiskunniata enemmän, kuin Jumalan kunniaa. Mutta siitä ei ole, kuten juuri totesin, apua jos haluaa taivaaseen nauttimaan ikuisesta autuudesta.

On merkillistä, että ihminen voi epäillä Jumalan, kaiken hyvän lähteen, olemassaolon ja jopa kiistää sen mutta ei kiellä pahuuden todellisuutta. Pahuuden tunnustamiseen ei tarvitse olla edes kristitty. Mutta, mistä paha johtuu? Miten sen voittaisi? Päivän otsikko kirkkokäsikirjassa kuuluu: Jeesus, Pahan vallan voittaja. Nimenomaan pahuuden takia Jeesus tuli ihmisten maailmaan. Mutta vaikka hänellä oli vastaus ihmisten kysymyksiin, se ei kelpannut.

On muistettavaa, että sielunvihollinen haluaa katkaista suhteemme Jumalaan saamalla meidät luulemaan, ettei Jumala meistä välitä. On surullista todeta, että vaikka rakkautta kaipaamme niin moni ei osaa avautua Jumalan rakkaudelle. Näyttää siltä, ettei sillä ole väliä, onko jokin asia totta ja oikeaa, kunhan käyttäydytään niin, että toiset meidät hyväksyvät. Näin tapahtuu, kun rakastaa ihmiskunniata enemmän, kuin Jumalan kunniaa.

Siksi meidän tulee uskoa siihen, että Jeesus on voittanut pahan vallan. Ja voittaa yhä. Hänellä on jumalallinen valtuutus pahaan vastaan, häneen kannatta turvautua ja luottaa. Hän avaa solmut, hän näyttää totuuden, hän tietää mitä tarvitsemme ja mitä kaipaamme. Hän on puolellamme,

ottaa vastaan, kuuntelee ja ymmärtää.

Sitä Johannes ihmettelee, että vaikka Jeesus oli tehnyt monia tunnustekoja ihmisten nähden, nämä eivät uskoneet häneen. Ja sitten ne toiset eivät tunnustaneet herännyttä uskoaan, kun pelkäsivät, mitä toiset heistä ajattelevat.

Tämä osoittaa, että meissä, meidän sisimmässämme taistelua käydään. Siksi apostoli sanookin: Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Paavo Ruotsalaisen juhlakirja sisältää Jaakko Eleniuksen kirjoittaman kuvitteellisen Paavo Ruotsalaisen haastattelun: Haastattelija sanoo: Teidät esitetään henkilönä, joka aivan erityisellä tavalla kamppaili niin ulkonaisesti kuin sisäisestikin johon Ruotsalainen vastaa: En minä taistellut. Sairastin Herralle.

Haastattelija jatka aiheesta: Ei siis voida sanoa, että taistelitte erityisesti syntiä vastaan johon Ruotsalainen vastaa: Liian suuren vihollisen kanssa ei heikon ihmisen pidä yksin lähteä sotaan. Siinä on jo itse kullakin kylliksi taistelua, että tietää ja tunnustaa itsensä viheliäiseksi Herran silmissä eikä epäile hänen anteeksiantamustaan. Oma vanhurskaus ja oma pyhyys tukkivat ihmiseltä tien salattuun viisauteen, ei synti, jonka myöntää.

Ystävät hyvät. Paljon meiltä jää käsittämättä mutta meillä on lupa uskoa, että Jeesuksella on vastaus elämämme kannalta oleellisiin kysymyksiin. Hän on voittanut Jumalan vastustajan, saatanan kerran, hänen kauttaan meillä on yhteys Jumalaan elämän lähteeseen. Hän voi antaa meille elämän, yltäkyläisen elämän. Hänellä on vastaus kysymyksiimme, hän voi ja tahtoo auttaa.

Lopuksi voidaan todeta, että jos kieltää Jumalan ei tarvitse olla huolissaan siitä, että joutuu Hänen kanssaan tekemiseen kuoleman jälkeenkään. Mutta jos uskoo Jumalaan, oleellista on, että pysyy hänen puolellaan, turvaa ja luottaa häneen. Silloin Jumala, Isämme, pitää uskovaisesta huolen.

Minä uskon ...